

Angel varih. 2

Pasel sem živino bos. Brez čevljev hoditi za živino po trnju pa ni lahko in ni prijetno. Le prerad se zapíči v nogo trn, in to boli.

Ker sem nosil tak trn že več dni v nogi, ognojilo se je bolno mesto ter me je močno bolelo. Oče so mi z iglo izvlekli trn vunkaj ter mi obvezali nogo. Kmalu je bilo boljše.

Drugi dan smo mlatili. Z zavezano nogo sem tlačil slamo na senici, kamor so jo metali mlatiči. Zmenoj sta bila tudi Grbežev Francek in Rošlov Tinček. Preobračali smo kozolce na slami in se metali, da je bilo veselje. Bili smo v devetih nebesih. A ni je sreče brez nesreče. Jaz splezam na tram prav blizu strehe ter zavpijem:

„Poglejte me, kako bom skočil.“ Pa se preko-picnem v slamo, a predaleč v stran. Noga mi izpodrsne po mehki slami, da padem med lahnim krikom s senice — — —

Tovariša se ozreta prestrašena za menoj, a ni me bilo videti. Od strahu nista vedela, kaj početi. Tinček se prvi ojači ter reče mlatičem: „Jožek je dol padel!“ — „Oh, ni mogoče!“ vzkliknejo skoraj vsi hkrati ter prihite na kraj nesreče. Kako pa se začudijo, ko me zagledajo visečega na plugu. Na steno je bil namreč plug tako naslonjen, da je deska, ki odriva brazde pri oranju, molela vun. Med to desko in ročice sem se bil ujel ravno čez pas, da sem visel, kakor bi plaval po zraku.

Oče me vzamejo raz plug ter me neso v hišo, kjer mati prestrašeni priteko k meni. Vendar mi ni bilo sile. Bolno nogo sem nekoliko potolkel, da me je neznansko peklo, pa prestašil sem se bil več kot za potrebo.

Par stopinj od pluga je ležala ogromna skala. Ko bi bil priletel nanjo, nikdar ne bi bil več vstal. Takrat sem spoznal, da mi je sam angel varih rešil življenje.

Neralov.

